

ČARUŠKE K SVIATKU

Ó, Čaruška, očar ušká
krásnym slovom básnika!
Očar oči obrázkami,
Nech si s nami Krása potyká.

Očar deti, ako víla
rojkov – samotárov.
Zver im, kde zlá striga skryla
Šťastie s ľudskou tvárou!

Milá Čaruška,
Blahoželám Ti k 10. narodeninám a ďakujem Ti, že tešíš malých
čitateľov v Knižnici Juraja Fándlyho v Trnave.
Do ďalších rokov Ti želám veľa obdivovateľov, kamarátov.

Tvoj krstný otec

ČITATEĽOM ČARUŠKY
PRÁJEM Z CELEHO SRDCA
VEĽA RADOŠŤI A ŽELANIA VEĽKÝ PĚSŤ
SVIETIE AHO SLNIEČKA!

ILUSTROVALA OLGA
LIMKOVA

Milé deti!

Všetky príspevky v časopise, ktorý držíš v ruke, majú jedinú tému: Oslavujeme narodeniny časopisu mladých čitateľov ČARUŠKA. Pred desiatimi rokmi vydala Knižnica Juraja Fándlyho v Tmave prvé nesmelé osemstranové číslo ČARUŠKY, ktoré však už vtedy malo ambície pomáhať talentovaným deťom, v jej podnázve bolo: *...píše, kreslí, vymýšľa pre detských čitateľov*. Obálka skromná, čierobiela, úprava a písmo ako v T 602. Časopis dostal meno podľa maskota detských čitateľov – čarovnej ceruzky. Vymyslela ho Ľubka Cuninková, vtedy žiačka ZŠ na Spartakovskej ul. v Tmave. Jej návrh, ktorý vyšiel zo súťaže ako najkrajší, do životnej „detskej“ veľkosti vyrobili dospelácki kamaráti z jednej firmy, a tak už viac ako desať rokov ochraňuje všetkých čitateľov, našepkáva súťažiacim v herni, pomáha pri výbere tej najkrajšej knihy. Čaruška trpezlivo a úspešne sprevádza každé číslo časopisu. Rokmi sa jej podarilo skrásniť. Dnes sa pyšne vypína na farebnej obálke v novom šate, ktoré jej ušila na mieru ďalšia veľká kamarátka grafička a ilustrátorka Oksana Lukomska. Čaruška má naozaj šťastie na dobrých ľudí. Pár rôčkov nezištne prispieval aj Anton Szaló svojimi maľovanými krížovkami, ktoré sa deti u nás aj jeho zásluhou naučili riešiť.

Krstným otcom ČARUŠKY je spisovateľ Ján Navrátil. Počas jej rastu a vývinu jej držal palec a zostal jej verný. Jeho milé slová v úvode každého čísla potešia malých i veľkých. V Čaruške mohli nádejní malí spisovatelia nájsť jeho povzbudivé hodnotenia. Prečítal všetky práce detí v súťažiach vo vlastnej literárnej tvorbe, ktoré KJF doteraz pre svojich čitateľov pripravila. Ako sa priznal, každá z nich ho veľmi obohatila. a vybrať najlepšie bolo vždy veľmi ťažké. Víťazné práce zo súťaží: Knižnica mojich snov, Babka, dedko a ja, Kľúč ku šťastiu, Moja rozprávka vyšli tiež v Čaruške. Niektoré sme objavili neskôr aj v celoslovenských časopisoch pre deti. Čaruška plní aj ďalšiu úlohu, informuje o tom, čo sa deje a pripravuje v knižnici pre deti. Do časopisu radi píšú odkazy aj tvorcovia pre deti - spisovatelia a ilustrátori, ktorí nás navštívia, a prídajú i svoj autogram.

I z vinšov a blahoželaní k 10. narodeninám Čarušky sa dozvedáme, že je u mladých čitateľov obľúbená. I keď vychádza iba dvakrát do roka, veríme, že vždy prináša radosť, potešenie, inšpiráciu i poučenie nielen malým ale i veľkým deťom.

Naša srdečná vďaka patrí právom spisovateľovi Jánovi Navrátilovi, grafičke a ilustrátorky Oksane Lukomskej a Antonovi Szalóvi i všetkým malým prispievateľom!

redakčná rada Čarušky – časopisu mladých čitateľov

Z TVORIVEJ DIELNE

Báseň o živote spisovateľa

Poznám ja Vám človeka,
on je múdry ako sova.
Porazí aj mudrca,
jeho hlava medailová!

Rozmýšľal, ba vymýšľal
rozprávky zo života.
Z jeho bujnej fantázie
nejde žiadna krivota.

Hádajte Vy, kto to je?
Život plný rozprávok,
to len jeden spisovateľ,
má v hlave ten úryvok.

70 rokov má,
do života básne dal,
My Vám pekne vinšujeme
a blahoželáme Vám.

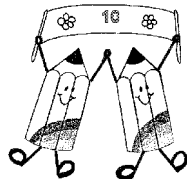
Hádajte Vy, kto to je?
No predsa náš spisovateľ
JÁN NAVRÁTIL

*Petra Lančaričová a Katka Poláková,
IV.A
ZŠ Ul. K. Mahra č. 11, Trnava*

Vivat Čaruška!

Čaruška má 10 rokov,
veď je tu už toľko vekov.
Sú v nej pekné kresbičky,
príbehy a básničky.
Každý si tam niečo nájde,
na každý deň na čítanie.
Prajeme jej k výročiu
ružičku či kyticu,
aby nás tu ešte dlho
sprevádzala, bavila a zabávala
naším krásnym svetom.

*Petka Nováková, 3.A
ZŠ Gorkého ul. 21, Trnava*

Pre Čarušku

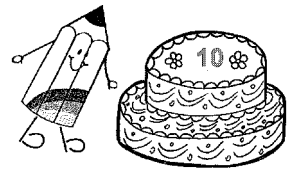
Milá naša Čaruška,
šepkáme Ti do uška.
Farebná si pekne celá,
hoci stránok nemáš veľa.
Radi si Ťa prečítame,
novinky z knižnice vyhľadáme.
Kedy sa konala beseda,
dlho však hľadať netreba.
Milý ujo spisovateľ,
vôkol neho detí krúdel'.
Prečíta im pekný veršík, básničku
z vďaky dostane za to kytičku.
Druhú stránku obrátime,

do rozprávky zablúdime.
Dobrych článkov je tam množstvo,
aha! – prázdninové dobrodružstvo!
Z ďalšej strany pozvánka víta,
ako dobre sa to číta.
Príďte v júni na námestie,
karneval sa koná v meste!
Žiaden strach len podťe smelo,
v rozprávke je vždy veselo.
Želáme Ti, Čaruška,
veľa prianí do uška.
Veď Ty desať rôčkov máš,
radosť deťom rozdávaš.

*Tereza Petrášková, 12 rokov
ZŠ Atómová ul. č.1, Trnava*

Čaruška

Časopis Čaruška
schovám rýchlo do bruška.
Čo sa mi to porobilo?
Bruško by zrazu veľa pilo.
Čo len teraz so mnou bude,
keď vody niet vo vodovode?
Ten časopis Čaruška
nemal som dať do bruška.
Musím ísť za lekárom,
Čarušku dá z bruška von.
Len čo lekár dal Čarušku von,
zazvonil hneď konca zvon.
A ako to už zvykom býva,
v rozprávke všetko dobre končí odjakživa.

*Vladimír Varga, 11 rokov
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava*

Ako sa časopis Čaruška nechcel naučiť čítať

Ďaleko predaleko bolo jedno krásne mesto, ktoré sa volalo Časopisovo. Žili tam samé časopisy. Od tých pre najmenších až po tých najstarších. V strede mesta žil časopis Čaruška so svojím otcom a mamou. A práve, keď sa Čaruška zobudila, dozvedela sa od svojich rodičov, že zajtra ide po prvýkrát do školy. Najskôr sa radovala, ale keď zistila, že sa bude musieť učiť písať, čítať, veru sa jej nechcelo.

Nasledujúce ráno, keď zazvonil budík, otec nie a nie vyhnať Čarušku z postele. Pripravil jej veci a trval na tom, aby hneď vyskočila z postele a obliekla sa. Ale ona nie a nie. Vtom jej otec povedal: „Keď nebudeš vedieť čítať a písať, nikdy z teba nebude poriadny časopis!“ Napokon sa mu podarilo Čarušku prehovoriť, aby išla do školy.

Keď Čaruška vstúpila do triedy, uvidela múdreho profesora, ktorý ich bude učiť. Bol to časopis Chemik. Ten už vedel všetko. Vyštudoval totiž vysokú univerzitu.

Čaruška tam spoznala veľa nových kamarátov, napr. časopis Vtipálek, Malý detektív a Bojko. Tí boli veľmi veľkí šibali. Raz sa rozhodli, že idú na expedíciu do mesta Knižničkovo. Tam žili samé knihy. Ale čo sa nestalo! Omylom odbočili na inú cestu. A to sa nemalo stať, lebo sa dostali do mesta Strojársko. Bolo to veľmi škaredé mesto. Všade bolo veľa strojov, komínov, na ulici pohodené oleje, zničené autá a veľa nádob s použitou farbou. A práve do tej nádoby spadli všetci štyria kamaráti. Časopis Čaruška bol celý biely a nemal obrázky ani písmenká, ba ani krásne vymaľovanú titulnú stranu. Všetci kamaráti sa smutne vracali domov. Hrozne smútili.

„Veď vyzerám ako obyčajný zdrap papierov,“ hovorí Čaruška. „Keby som tak mala opäť svoje krásne písmenká a obrázky a krásne vymaľovanú titulnú stranu.“

Časopis Vtipálek sa zrazu ozval: „A čo teraz s nami bude, veď si nás nikto nekúpi a neprečíta? Čo teraz urobíme?“ Malý detektív navrhol: „Musíme ísť za naším múdрым pánom učiteľom Chemikom. Ten nám určite poradí.“ Ale čo sa nestalo.

Pán učiteľ Chemik nevedel na túto otázku odpovedať. Ale predsa mu niečo napadlo. „Čo ak by ste išli za pánom riaditeľom, múdrou knihou – Encyklopédiou. Ak vám ten neporadí, tak už nikto.“ A veru pán učiteľ mal pravdu. Pán riaditeľ im poradil, aby išli do tlačiarne. Tam, kde sa rodia všetky časopisy. Tam im vytlačili nové písmenká, obrázky a krásne vymaľovanú titulnú stranu. A celé naradované sa vrátili domov.

Na druhý deň, keď Čaruška mala ísť do školy, si otec myslel, že ho čaká znova ťažké ráno. Ale kdeže! Čaruška si už vážila svoje písmenká, a preto sa chcela naučiť čítať a písať. A odvtedy rada chodila do školy.

*Peter Švrček, 9 rokov
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Kde bolo, tam bolo....(1)

Kde bolo, tam bolo, kde sa do školy nechodilo a domáce úlohy sa nedostávali, bola knižnica. Teta knihovníčka už nemala čo robiť, lebo deti s knihami odišli. A tak si teta sadla a začala písať. Nakoniec napísala básničku. Veľmi sa jej vydarila. Na druhý deň prišli deti so zaujímavými nápadi. Teta s deťmi začali vymýšľať rozprávky a básničky. Boli takí usilovní, až napísali celý časopis. Ale, aký názov mu dajú? Nevedeli. Rozmýšľali a rozmýšľali, ale nič. Až na druhý deň niekto povedal, aby ho nazvali „Čaruška“. Prečo? Deti do neho čarujú s perami a s farbičkami.

Všetkým sa veľmi, veľmi zapáčil. Čítali si ho malí, veľkí, ba aj dospeláci. Pre takýto nádherný úspech sa teta knihovníčka rozhodla, že s deťmi vymyslí aj ďalšie čísla. Už sa všetci na ne tešime.

*Katka Medovarská, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Kde bolo, tam bolo....(2)

Kde bolo, tam bolo, bola jedna knižnica. V policiach boli rôznorodé knihy a časopisy. Počas noci si vzájomne rozprávali svoje príbehy a príhody. Knihy sa chvastali, ktorá je napínavejšia, ktorá je najpoučnejšia, či ktorá je zas najčítanejšia. Ticho bol iba jeden časopis, ktorý sa volá Čaruška. „A Ty, čo nič nevravíš?“, pýtali sa jej ostatné knihy a časopisy.

Čaruška im na to rozpovedala krátky príbeh. „Som časopis pre deti a prečo sa tak volám, posúďte sami. Raz sa jednému dievčatku stratil jej veľmi obľúbený psík – biely pudlík. Keďže bola veľmi smutná, tak napísala do mňa niekoľko slov. Neboli to však obyčajné slovička, ale čarovné. - Prosim, kto našiel môjho psíka, aby bol taký dobrý a vrátil mi ho.- Na konci bolo veľké ĎAKUJEM. O pár dní jej psíka vrátili. To bolo radosť! Určite dievčatku pomohli čarovné slová. Takýchto príbehov je vo mne veľa.“

Knihy sa zamysleli a Čaruška pokračovala: „Nie je dôležité, kto je napínavejší, najpoučnejší, ale dôležité je, aby sme poznali v živote cenu čarovných slovičok PROSÍM a ĎAKUJEM.“

*Denisko Záhradník, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Janko ochorel, musel ležať v posteli. Veľmi sa nudil. Mamička musela ísť do práce a cestou späť sa zastavila v knižnici. Doniesla Jankovi časopis Čaruška. Janko si ho prelistoval a s radosťou prečítal pekné články. Od únavy zaspal. Snívalo sa mu, že je redaktor časopisu Čaruška a robil rozhovory so zaujímavými ľuďmi. Pozval si tam športovcov, hercov i spisovateľov. Keď sa zobudil, cítil sa oveľa lepšie. A už ho ani hlava nebolela.

Časopis ukázal svojim spolužiakom v škole a tí sa rozhodli, že spoločne do toho zaujímavého časopisu napíšu krásny príbeh. A tak sa aj stalo. O niekoľko dní si ich „minidielko“ mohli prečítať v časopise všetci návštevníci knižnice.

*Jozef Polák, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Jožko a knižka

Vonku dáždik ticho padá,
Jožko s knihou k stolu sadá.
Číta on rád rozprávky,
ktoré dostal od babky.

Do knižnice chodí rád,
je s ňou veľký kamarát.
Čo vy na to detičky,
čítate tiež knižočky?

*Kristínka Hudcová, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Do knižnice raz prišli Adamko a Katka. Chceli si pozrieť časopisy a vtom im padla do oka Čaruška.

„Ahoj!“

„Kto to bol?“ hovorí Adamko.

„Tak si ma už zoberte!“

„Aha, Adamko. Tá Čaruška rozpráva.“

„Tak ju berme.“

Išli cez hory, cez doľy a nakoniec prišli do Egypta. Boli tam samé hieroglyfy. Stratili sa a nevedeli nájsť cestu späť. Zrazu Katke napadlo: „Vytiahnime Čarušku, tá je z nás najmúdrejšia.“ Adamko sa spýtal: „Čaruška, Čaruška, vieš rozlúštiť hieroglyfy?“

„Áno.“ Čaruška na ne pozrela a zistila, že je to pre ňu hračka. Lúštila, lúštila a na-ším kamarátom ukázala správnu cestu.

Milé deti, to by už bolo hádam všetko, ale hovorím vám, choďte za pani knihovničkou a povedzte, že chcete Čarušku. Veď ona je zaujímavá nielen pre zatúlané deti.

*Lucka Mizerová, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Kde bolo, tam bolo ....(3)

Kde bolo, tam bolo, za štyrmi horami ananásu, za dvomi horami čokolády, bola jedna polička. Polička bola v izbe Janka Pánka. Janko bol veľký čitateľ (skoro ako ja). Nebavili ho ale rozprávky. Čítal knižky o rôznych bojoch a ešte neviem o čom všetkom. Mal iba jednu rozprávkovú knihu o Zelených jeleňoch, a tá bola veľmi smutná, lebo bola iná ako tie druhé.

Tak si povedala, že utečie. Janko mal na poličke aj nejaké haraburdy, a tak nebolo ťažké zliezť po nich dolu. Prvý stretol knihu hračkársky koník Jankovho brata a spýtal sa jej: „Kam ideš, knižočka?“ „Tam, kde budem mať kamarátov. Nevedel by si mi pomôcť?“

„Ja nie som na toto odborník, ale poznám knižnicu. Tam je veľa kníh, čo by sa s tebou mohli rozprávať.“

„Naozaj? A kto je tam ich šéfom?“, spýtala sa knižka. „No predsa teta Luba! Je veľmi milá. Iba neviem, ako sa tam dostaneš.“ „Škoda. Tak, ahoj.“ Rozlúčila sa s konikom. Druhého stretla Jankovho panáčika: „Kam ideš, prosím ťa?“ „Ááale tam, kde budem mať kamarátov, nevieš mi pomôcť?“ povedala smutne. „Ved' choď domov, čo sa budeš tárať po meste,“

odpovedal panáčik. Vtom sa otvorili dvere a vstúpila do nich babka. Zakričala: „Janko, mám pre teba novú knižku. Ulož si ju!“ Nová knižka bola už na poličke a tá smutná sa rozutekala, vyšla po haraburdách hore a od údivu zmeravela. „Kto si?“ spýtala sa. „Ja som Knižko Osmijanko. „O čom si?“ bola zvedavá. A on hovorí: „O pekných rozprávkach pre deti tak, ako ty.“

A tak si kniha našla prvého kamaráta.

*Filip Filo, 3.A
ZŠ Gorkého ul. č. 21, Trnava*

Čarovanie a vymýšľanie vzorov

Rozkvitla jedna trojfarebná lúka. Rástli na nej samé púpavy, sedmokrásky a fialky. Boli to všetko vzory podstatných mien.

Začali sa hrať hru. Rozdelili sa do troch skupín po štyroch členoch a začali sa dohadovať, ako sa budú nazývať. Prvú skupinu tvoril najsilnejší chlap, najodvážnejší hrdina, najvyšší dub a najpracovitejší stroj. Druhú skupinu viedla krásna žena, preplnená ulica, mäkká dlaň a tvrdá kosť. V tretej skupine bolo oplašené dievča, dobré vysvedčenie, rozbúšené srdce a rušné mesto.

Napoludnie prišli na návštevu samohlásky a spoluhlásky. Začali čarovať a potom to vyzeralo asi takto:

Z chlapa sa stal chleba, hrdina bol perina, dub klub, stroj kroj, žena malina, ulica palica, dlaň laň, kosť host', mesto miesto, srdce pece, vysvedčenie tlačenie, dievča sniča.

Večer prišiel naozajstný čarodej a všetko vrátil späť. Odvtedy to bolo v poriadku, lebo už nik nečaroval a nevymýšľal.

Sandra Zsolnaiová, 11 rokov
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava

AKO TO VIDÍME MY

Sviet', Slniečko, sviet'!

Na dnešnej besede sa mi najviac páčila veselá letná atmosféra. Najprv sme pani redaktorku spoznali, potom nám povedala zopár príbehov. Ktoré sa jej stali. Otázky, na ktoré odpovedala, ma zaujali. Najviac ma zaujalo, keď pani redaktorka hovorila, že rada záhradníči. Totiž, aj moja mama má rada svoju záhradu, kvety, kríky...

Dnešné už 7. stretnutie v knižnici ma veľmi zaujalo. Na túto besedu som sa tešila už, keď sa mi do rúk dostal program superklubu. Rozhodla som sa, že si tento superklub zopakujem aj na budúci rok.

Mária Chromeková, 10 rokov

Všetkým čitateľom
aj redaktorom Čarušky,
až sa im dobre písalo
a čarovalo s písomkami
všet' slniečkovej radosti
všet' Lišica Krištofá
a

...

Navštívit' nás prišla,
keď sem rýchlo išla.
Volala sa Ľubica,
Knihovničná holubica.

Odchádza od nás,
V jej tvári vidno jas.
Ako slnko usmieva sa,
Aká veľká krása.

Martinka Mrvová, 10 rokov

Hľadám lepšiu mamu

Keď nemôžem všetko mať, mamu idem vyhľadať!
Nechcem Teba, ja chcem inú, veď máme dosť veľkú rodinu...

Ujo Matej, Žofka, Peťo, budeže to pekné leto!
Teta Julka nevie variť, musím sa však milo tváriť.
Ak chcem u nich zostať stále, nevrátiť sa k svojej mame.
Ale oni idú k moru, nemôžeme ísť všetci spolu.

Teta Anka je tiež milá, len keby ma netrápila!
Domisko má veľké ako svet, upratovať ho chce hneď.
Dobre varí, ale čo, keď som tu len ledačo!
Upratovať do nemoty, žiadna radosť, len roboty.
„Nie som otrok!“ Kufor zbalím a viac sa tu neobjavím.

Teta Klára poteší sa, keď ma zbadá, prekvapí sa.
Šunka tá je pre Albinka, ty si zohrej párky, Katka.
Keď však Pinkus stratí hlavu, Albert príde o parádu.
Teta Klára vyhodí ma, netrápi ma ale zima.
Veď je leto, stovku mám, aj pohár so objednáam.

Ujo Paľo – muž zákona, necháva ma taktiež doma.
Viktória protivná je, už sa mi aj cnie po mame.
Hortenzia neznáša ma, kde si, kde si, drahá mama?
Chudák Pinkus skončil v koši, už o návrat k mame prosím.

U pestúncy dobre mi je, len za mamou smutno mi je.
Dovolenka dlho trvá, nemôžem však zostať tuná.

Teta ide do Česka, mikrovlnky traste sa!
Pizzu som si neohriala, len som tanier roztrepala.
Už len zlodej chýbal mi tu! A vraj kontrola bytu!

Zuzina mať bola rada, keď ma mama objímala.
Konečne sme doma obe, zas nám bude spolu dobre.

Ďakujeme pani Gabriele Futovej za veľmi milú besedu a pútavé rozprávanie!

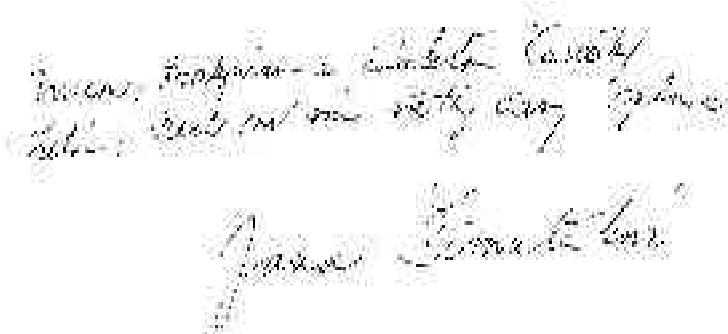
Piataci zo ZŠ Limbová ul. č. 3 a pani uč. Havavková

Chodíme do 3.A triedy na Základnej škole na Vodárni. Veľmi sa nám páčila beseda s pani spisovateľkou Janou Šimulčíkovou. Bolo to zaujímavé a nezvyčajne po vyučovaní. Kládli sme jej všelijaké otázky a ona nám ochotne odpovedala. Čítala nám zo svojej knižky Veselý telefón a veľmi sa nám to páčilo.

Jedna naša spolužiačka pre ňu zložila básničku a teta spisovateľka z toho bola nadšená. Tešíme sa na ďalšiu besedu, ktorú budeme mať onedlho s pani Kopúnkovou.

*Nikoleta Nemčeková, Petra Janigová
Petranka Čaplová, Mária Racková
ZŠ Atómová ul. č.1, Trnava*

Volám sa Jakub a chodím do 1.B na Vodárni. Máme v škole knižnicu. Rád tam chodím a požičiavam si nejakú peknú knižku. Páči sa mi, že tam majú veľa pekných rozprávkových knižiek a encyklopédií o vesmíre, o dinosauroch, o Zemi, o autách, o lietadlách, o zvieratách a o športe.

Mal som požičanú takú veľkú knihu, ktorá sa volala Veľké hľadanie v prírode. Veľmi sa mi páčila. Mamina s tatinom sa so mnou strašne natrápili, pretože sme museli hľadať a spočítavať všetky zvieratká, čo tam boli.

Tiež sme boli v knižnici aj s pani učiteľkou na exkurzii. Teta nám rozprávala, ako sa vyrába kniha a celej triede sa to páčilo. Vždy sa teším do knižnice.

*Jakub Ondriš
Pobočka Vodáreň, ZŠ Atómová
ul. č.1, Trnava*

SÚŤAŽ

V Čaruške č.2/2004 sme uverejnili otázky, týkajúce sa Mikuláša a Vianoc. Ak ste použili kalendár, či počúvli radu starých rodičov, k odpovediam ste prišli veľmi ľahko. Každý, kto prišiel do oddelenia pre deti so správnymi odpoveďami, získal malú odmenu.

Ak sa zapojíte do dnešnej súťaže, malú odmenu môžete čakať aj tentokrát.

Otázka znie:

- **Koľké výročie oslavuje časopis Čaruška**
- **Ktorý spisovateľ sa vám v nej vždy prihovára?**

Svoje odpovede môžete odovzdať v oddelení pre deti alebo na pobočkách.
Nezabudnite uviesť svoje meno a adresu.

NOC S ANDERSENUM

1. apríl 2005. Nasledujúce riadky nie sú prvoaprílovým žartom, ale skutočnosťou. V tento deň sa v knižnici konala zábavno-dobrodružná Noc s Andersenom, ktorú si plným dúškom užívalo 27 malých „anderseníkov“. Skôr, ako hodiny na veži odbili osemnásť hodín, v herni oddelenia pre deti to vrelo. Rodičia odprezdávali svoje ratolesti, posledné pokyny, rozlúčka a pred všetkými dobrodružstvo s Andersenom.

Začali sme netradične. V záhrade za našou knižnicou sme posadili Rozprávkový strom Andersena, čiže Fabularius Anderseni. Slávnostnú atmosféru navodili deti spevom a hrou na flaute. Program pokračoval v herni, kde sme rozkrútili rozprávkové koliesko. Kniha Rozprávka o divých labutiach kolovala medzi deťmi i dospelými a veľmi sa všetkým páčila.

Navštívili nás i hostia. Zo Zálesia pricestovala spisovateľka a redaktorka detského časopisu Maxík Danuša Dragulová-Faktorová. S grafičkou Oksanou Lukomskou deti vyrobili originálne pohľadnice, ktoré sme rozposlali priateľom rozprávkových kníh. Po tvorivej práci a občerstvení sa deti pustili s chuťou do súťaží. Čas neúprosne bežal a na rad prišlo chatovanie. Deti posielali krátke i dlhšie správy a čítali tie, ktoré prišli. Získali nových priateľov nielen na Slovensku, ale i v Česku a Poľsku. S poslednými minútami piatkového dňa prišiel Andersen a s radosťou odpovedal na zvedavé otázky. Zablahoževali sme mu k 200. narodeninám, zaspievali sme si a potom už odcestoval. Kam? Možno práve k vám. Po polnoci nás čakala Princezná na hrášku, ktorej text si deti zdramatizovali. O pol druhej ráno sme sa boli nadýchať čerstvého vzduchu a zdolať bobrika mlčanlivosti a odvahy. Blížiac sa tretia hodina už niekoľkých zmorila, ale vytrvalci stále zostávali. Poslední skončili chatovanie krátko po štvrtej hodine.

Potom nastalo na krátky čas ticho a pokoj. Veď už o siedmej hodine ráno sa nočľazníci prebúdzali, zívajú, prezliekali, obliekali, ale hlavne usmievali. Veríme, že prežili u nás netradičnú dobrodružnú noc.

ANKETA

Pár týždňov pred koncom školského roku sa Čaruška spýtala našich malých kamarátov zo Základnej školy na Vodárni, kde sídli pobočka Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave, či sa tešia na prázdniny a kam sa vyberú. Deti sa téme prázdniny veľmi potešili a ochotne odpovedali:

Samozrejme, že sa teším na prázdniny. Nevieť ešte, kam pôjdeme, ale idem do tábora z ocinovej roboty.

Lucia Jakubcová

Teším sa na prázdniny a mohli by byť dva roky ako v tej knihe. To by bolo super. Ideme do Španielska, lebo tam ocino robí.

Kristína Nováková

Za chvíľu sú prázdniny, teším sa, že si oddýchneme od školy. Ani sa nenazdáme a sú tu. Asi pôjdeme do Chorvátska, lebo me tam ešte neboli.

Kristína Belovičová

Veľmi sa teším. Ešte neviem, kam pôjdeme. Možno do hôr alebo do Chorvátska.

Petra Janigová

Aj ja sa teším na prázdniny, ale viac sa teším, že ideme na chvíľu na konci školského roka do školy v prírode do Trenčianskej Teplej.

Lucia Tomíková

Strašne sa teším na prázdniny. Nevieť, kam pôjdeme, ale si pôjdem k babke.

Adriana Vrobelová

Ideme s maminou, tatinom a malým bratom do Tatralandu pri Liptovskom Jáne. Veľmi sa tešíme. A možno pôjdem s najlepšou babičkou na svete na Moravu k tete alebo do Egypta k pyramídám.

Jakub Ondriš

Teším sa na prázdniny, lebo ideme na chatu do Chtelnice.

Lukáš Války

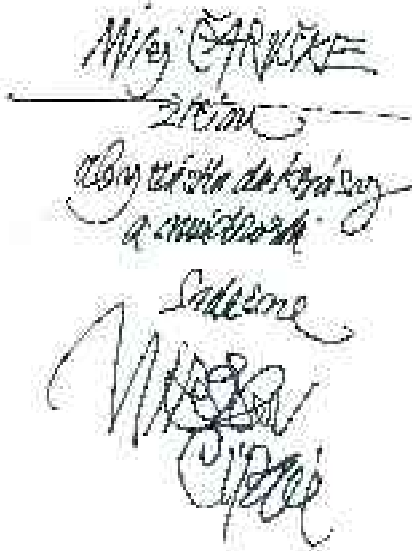
Teším sa na prázdniny, pretože ideme do Chorvátska. Boli sme tam už raz a veľmi sa nám tam páčilo.

Adam Koleňák

NAVŠTÍVILI NÁS

14. februára nebol len Deň zamilovaných, ale i deň, kedy sa deti stretli s jubilujúcim ilustrátorom detských kníh **Miroslavom Cipárom**. Mali možnosť spoznať knihy, ktoré ilustroval, ale i vypočuť si jeho rozprávanie o pobyte v exotickej krajine - Indii, kde pôsobil dva roky. Pred očami všetkých prítomných spoločne s odvážnou čitateľkou nakreslil rozprávkovú postavičku Pinocchia s rozkvitnutým dlhým nosom. Veď stretnutie sa volalo „Namaľuj mi rozprávku“. Z vďaky za milú besedu i k jeho jubileu deti zaspievali Miroslavovi Cipárovi ľudovú pieseň a podarovali mu vlastnoručne vyrobené papierové srdce, na ktorom sa vynímalo číslo 70.

Rozmýšľali ste niekedy o tom, ako spisovatelia vymýšľajú mená svojich rozprávkových hrdinov? Na besede so spisovateľom **Jozefom Kollárom** sa deti dozvedeli, že hlavné postavičky z knihy pre deti, ktoré sa volajú Ponpia a Piapon, si poskladal z otváracích hodín. Keď uvidel na dverách napísané ponpia, hneď vedel, o kom bude jeho nová kniha pre deti. Bláznivá kniha o duchoch a dušičkách vám iste spríjemní nachádzajúce prázdninové dni. Ale báť sa vôbec nemusíte!

Hovorí sa, že všetci sme bratia a sestry. Nás však navštívil Brat s veľkým B. Spisovateľ **Roman Brat** je autorom kníh Tvrdohlavý baran a Pochabý škriatok. Stretnutie s ním nieslo názov „Čuvi v pralese“ podľa názvu jeho najnovšej knihy, o ktorej prišiel deťom porozprávať. Ba prečítal z nej aj peknú rozprávku. Rozprávalo sa nielen o knihách ale i o krásnej prírode. Ak chcete i vy vedieť, kto je Čuvi a čo sa deje v pralese, môžete si počas prázdnin prečítať túto veselú (ale hlavne nie hrubú) knihu. Radi vám ju v knižnici požičiame. Pre všetkých čitateľov Čarušky prinášame pozdrav pána spisovateľa Romana Brata:

Čitateľom Čarušky
venuje so želaním celoživotnej
šťastlivity a schopnosti čítať
Roman Brat

Y Trnave 22. 4. 2005

Čitateľom Čarušky
srdcovo pozdravujem
s ich prosbou knižničnú pracovníčku
Námorníkom Kapkom Dierkou
námorníckym pozdravom:
Hvala ho!

[Handwritten signature]

Trnava
9.3.2005
Libeň
Lúka Štefánik

Na marec - mesiac knihy len tak ľahko nezabudne sedemdesiat druhákov a tretiačkov, ktorí mali možnosť spoznať sa s námorníkom Kapkom Dierkou a spisovateľom **Jánom Navrátilom** v jednej osobe. Novú knižku Námorník Kapko Dierka uviedlo do života dvanásť sudičiek, svoje želania umocnili vlastnoručne vyrobenými papierovými lodičkami. Sudičky potešili nielen Jána Navrátila, ale aj zástupcov vydavateľstva SPN - Mladé letá, ktorí, samozrejme, nesmeli chýbať pri prezentácii. Editorka Alena Hošková deťom porozprávala, čo sa v takom vydavateľstve deje a ako kniha vzniká.

Kam, kam, kam, kam sa poberám? Na túto otázku prišla dať deťom do knižnice odpoveď pani spisovateľka a redaktorka **Eva Kopúnková**. Predstavila deťom svoju knihu básní pre deti a prezradila i čo-to o pripravovanej knihe, ktorá by mala uzrieť svetlo sveta niekedy v jesenných mesiacoch. Druháci sa spisovateľke poďakovali recitáciou jej básní a autorka všetkým darovala po jednej básni s autogramom a farebné fixky. Pozdraviť nezabudla ani vás, čitateľov Čarušky.

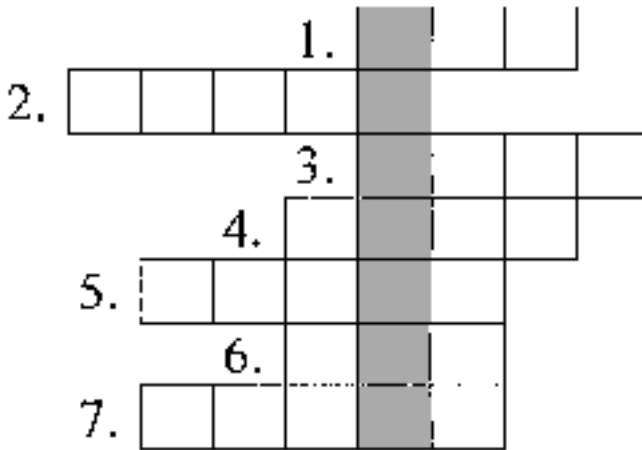
Chceli by ste vedieť, kto je vrabčí kráľ? Ak áno, odpoveď nájdete v knihe, ktorú napísal spisovateľ **Július Balco**. Do knižnice ju deťom prišiel predstaviť 18. apríla 2005. Celý týždeň sa v tom čase niesol v znamení hesla „Čítanie je radosť“, preto i spisovateľ začal stretnutie čítaním rozprávky. My sme pozorne počúvali, a tak vám môžeme prezradiť, že v knihe vystupujú trnavské vrabce. Ak sa chcete dozvedieť, aké sú a kto je ich kráľom, môžete ich pozorovať celé prázdniny alebo si o nich jednoducho prečítať knihu.

*Nech sa veľa dobre baví
všetkým obyvateľom Trnavy,
Keď sa o nich to všetkých miest
na Slovensku najradšej!*

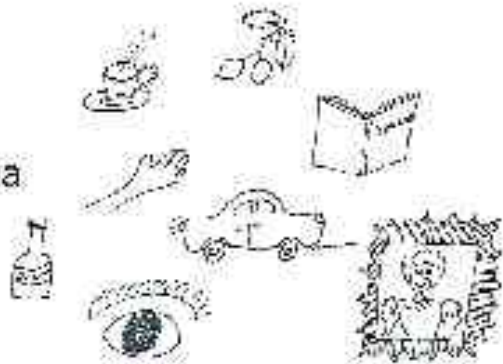

KRÍŽOVKA

Tajnička

1. Šipkový ....
2. Číta sa z nej
3. Horná končatina
4. Osobné ...
5. Plastová ...
6. Orgán zraku
7. Rámuje sa ...

Prípravila: Katka Medovarská
3.A ZŠ Gorkého 21 Trnava

PRICHÁDZAME Z ROZPRÁVKY

Veľkú čitateľskú súťaž triednych kolektívov vyhlásila Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave v spolupráci s mestom Trnava a uskutočnila sa v mesiacoch február až máj 2005.

Prihlásené kolektívy museli splniť úlohy v dvoch kráľovstvách: Písmenkovom a Farbičkovom. Do tretieho, Zlatého kráľovstva sa prebojovalo 27 triednych kolektívov, spolu 536 detí zo 14 základných škôl.

Zlaté kráľovstvo otvorí svoje brány **29. júna 2005**. O 9.30 hod. sa stretnú pred Knižnicou Juraja Fándlyho v Trnave na Rázusovej ul. č. 1 všetky literárne a rozprávkové postavičky a spoločne poputujú na Trojičné námestie. Čaká ich tu bohatý program pre všetky deti a ich rodičov.

O 13.30 hod. sa uskutoční **slávnostné oceňovanie víťazných kolektívov**.

Porota sa rozhodla oceniť hlavnou cenou, ktorú venoval predseda Trnavského samosprávneho kraja Peter Tomeček, **Základnú školu na Námestí SUT v Trnave** za najväčší počet súťažiacich kolektívov.

Ďalšími ocenenými budú kolektívy:

I. A, ZŠ Námestie SUT č. 12

II. A, ZŠ Námestie SUT č. 12

III. A, ZŠ Ul. J. Bottu č. 27

III. trieda, ZŠ Ul. I. Krasku, Trnava-Modranka

III. B, ZŠ Vančurova ul. č. 38

IV. C, ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45

Špeciálna základná škola na Čajkovského ul.

Špeciálna základná škola internátna, Zavarská ul.

Mgr. Jana Briediková

Mgr. Ľubica Krištofiaková

Mgr. Andrea Mrvová

Eva Slamková

Mgr. A. Köverová

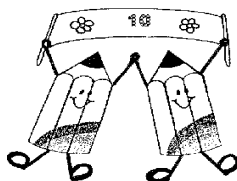
Mgr. Ivana Kubáňová

Mgr. Eva Nováková

Mgr. Andrea Horváthová

Mgr. Nataša Hagarová

Výhercom srdečne blahoželáme!

Prázdninový superklub 2005

Téma: „10. výročie Deklarácie ľudských práv pre deti.“

**Čakajú vás súťaže, tvorivé dielne, výlety
a stretnutia so zaujímavými ľuďmi.**

Vždy v stredu od 10.00 do 12.00 hod. v oddelení pre deti.
Vstup na platný čitateľský preukaz.

6. júla	Sme deti sveta! - otvorenie superklubu a súťaž v rozprávkovom bludisku
13. júla	Chráňte nás, aby sme mohli vyrastať slobodne a dôstojne
20. júla	Dajte nám meno a krajinu, ktorú môžeme volať svojou
27. júla	Poskytnite nám teplo a útočisko
3. augusta	Ak sme telesne a duševne postihnutí, starajte sa o nás ešte viac
10. augusta	Nechajte nás vyrastať v rodine
17. augusta	Učte nás, ako prežiť šťastný a produktívny život
24. augusta	V ťažkých chvíľach pomôžte nám ako prvým
31. augusta	Vychovávajúte nás s porozumením, slobodne a s láskou - vyhodnotenie superklubu a súťaže

Čaruška. Časopis mladých čitateľov. Č. 1/2005. Roč. 10. Grafický návrh obálky: Oksana Lukomska.

Redakčná rada: B. Jakubáčová, V. Chorvatovičová, L. Karabová.

Zodp. redaktor: PhDr. Emília Díteová.

Vydala Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave v roku 2005.

Vyšlo s podporou mesta Trnava a reprografického štúdia Garamond.